

Bok 9 Fadder: Boken inleds med att de alla är samlade på sjukhuset hos en ångerfull Bengt. Där är även Mac som också har sin Pia-Carin på samma sjukhus i värre smärtor än enbart ånger och dåligt samvete. Samtalet som avhandlas i väntrummet cirkulerar runt temat katter. Och lite om skägg.

Pia-Carin som tidigare sökt en medförfattare till sin nionde bok har tur och får napp genom en av de anställda på biblioteket; Louise. Hon antar utmaningen med att skriva några kapitel i Pia-Carins nya bok och dessa kommer att handla om den familjesituation som formats kring henne och hennes man Björn. I ”spår av vägledning” växlar kapitlen mellan dem och livet i Laduvik... och så klart även med Bengts och Pia-Carins dagar på sjukhuset. Där spelar de spel, mest för att gaska upp Bengt, och diskuterar allt mellan himmel och jord medan Bengt våndas och Pia-Carin läker.

Rastlösa Pernilla googlar på sig själv och lägger upp en LinkedIn-profil. När hemmasysslorna börjar bli uttråkande tvingar hon Tobbe att göra henne sällskap till stan. På cykel alltså. Hon tvingar också Tobbe att förvara en stulen vägskylt i garaget vilket Tobbe tycker är 100 gånger bättre än att medverka till stölden, något som också föreslagits. Just det, fixar Pernilla slutligen riktigt bra på egen hand. Skrämmande bra, tänker Tobbe. Under ett par veckor i september åker de till Grekland och deltar i en regatta där. De har tänkt om beträffande vilken tid på året de ska åka dit. Det är inte juni längre utan september som gäller, huvudsakligen beroende på regattan.

På hösten är det mycket att göra på Ruts och Twists gård, framför allt när det gäller äppelmustning. Men de är bra på att göra annat också vid sidan av sitt gårdsliv. De går på bio till exempel och lämnar sina röster i valet. Dessutom lär de sig en hel del om människans största behov och hur dessa är programmerade sedan lång tid tillbaka. Hur utvecklade människan är för att egentligen leva bra i dagens samhälle eftersom väldigt lite har hänt sedan tiden på savannen. Hur mycket människor får kämpa för att försöka få ihop allt... att hjärnan är helt i osynk, vilket orsakar människors kollaps. På ett sätt är vi inte mer än pryknappar i våra liv.

Bengt skrivs ut från sjukhuset och... oklart för vilken gång i ordningen... tvingas ta nya tag, be om ursäkt till gänget samt sist men inte minst; förlåta sig själv. Han behöver så småningom möta Pia-Carin igen och dessutom möta sina demoner. Rut och Pernilla bjuder in Bengt på en gemensam lästund. De har tagit fram gamla brev som de läser tillsammans. När det går upp för Bengt att det är han som skrivit breven, att mottagaren varit Pernilla och att budskapet inte varit det mest kärleksfulla, behöver han be om ursäkt för sig igen. Denna gången till Pernilla. Hon tar tillfället i akt och erbjuder honom ett fadderjobb som klassmorfar i skolan. Allt för att minska hans exponering för nya frestelser och experiment.

Stämningen är ganska god på sina håll i Laduvik. Om det är lugnet efter stormen eller lugnet före, är aldrig särskilt lätt att veta men det verkar onekligen vara Louise och Björn som bidrar till flest stormar i Fadder. De båda är som Sydpolen och Antarktis. Två rekord sätts just där under februari månad. På Sydpolen är det en dag i februari minus 92 grader och på Antarktis 21 plusgrader. Som en slags representationen av livets polariteter, olikheter och kontraster. Boken avslutas med att Pia-Carin bevittnar Pernillas framfart på bilvägen utanför sitt fönstret hemma. Bevakningsföretaget Regarder har precis tagit kontakt med Pernilla med frågan om det är hon som är dotter till en man som kallar sig Bengt. Ja tyvärr, tänker Pernilla. Hon, tillsammans med Tobbe, Rut och Twist är mitt i planeringen av en stämmingsfull och glad midsommar när telefonsamtalet når henne.